

den GODE historie

Ferie Camp & Udsattelege 2015
Landsforeningen af VæreSteder

DEN GODE HISTORIE

Ferie Camp & Udsatte Lege 2015

Landsforeningen af VæreSteder, september 2015

ISBN-nr.: 978-87-992812-3-7

Tekst:

Curt Sørensen,
Landsforeningen af VæreSteder

Billedredaktion:

Curt Sørensen og Morten Blume,
Landsforeningen af VæreSteder

Fotos:

Landsforeningen af VæreSteder: Forside samt s. 11, 13, 15, 17, 19 og 21

Elbo Bladet v. Lisbeth Larsen: s. 3

ANTV Århus, www.antv.dk: s. 4, 7 og 9

Das Büro, www.dasburo.dk: s. 25 og 27

Grafisk tilrettelæggelse og tryk:

HR Offset A/S, www.hr-offset.dk

Oplag:

1200

Ved bestilling, kontakt:

lvinfo@lavs.dk eller på www.vaeresteder.dk

den GODE historie

INDHOLD

Den gode historie	side	5
CB på vagt	side	6
Frederik til hest	side	8
Ved selvsyn	side	10
Nana og Malte	side	12
Kassedamen	side	14
Søren vil vinde	side	16
Mulighedernes mand	side	18
Duha og Daltons	side	20
Spil om roller	side	22
De små skridt	side	24
Fortæl din historie	side	26
Vennerne	side	28
Landsforeningen af VæreSteder, LVS	side	28

For tredje år i træk afholdt LVS, Landsforeningen af VæreSteder i 2015 Ferie Camp og Udsatte Legene i Bøgeskov ved Fredericia. Med den største tilslutning nogen sinde. 1.200 mennesker var samlet til en særdeles aktiv ferie, heraf ca. 400 børn. Mange af campens deltagere kæmper med alvorlige sociale problemer som misbrug, mangel på egen bolig og psykiske lidelser. Eller kombinationer heraf. Ferie Camp er støttet af Arbejdsmarkedets Feriefond og Bikubenfonden. Udsatte Legene afholdes med støtte fra Socialministeriet. Undervejs fik campen besøg af Social- og Indenrigsminister Karen Ellemann, som fik overrakt et nyt halssmykke.

DEN GODE HISTORIE

En historie har altid en stemning, en grundtone. Og den vil altid tage farve af sine omgivelser, af situationen hvori den fortælles, og af hvem den fortælles til. Fortællingen om Ferie Camp og Udsatte Legene 2015 er en historie for sig. Med en start og en slutning og med en lang række sidehistorier: Om idrætsaktiviteter, musik, klovneri og kreativ udfoldelse. Og med tusindvis af menneskelige historier om de særeste og mærkeligste tildragelser. Der er historier om håb og om de små skridt, som altid leder frem mod en hverdag, der er lidt bedre, end den var i går. Der er historier om tilbageslag og tilbagefald, men altid med den nærværende forestilling om, at forandring er mulig. Hvis ellers forandringsarbejdet doseres rigtigt. Hvis man skal spise en elefant, skal den skæres i mindre stykker.

Tilværelsen er mangfoldig, når man tænker efter. Eller åbner øjnene. Hvad ville der ske, hvis nu hr. og fru Danmark fik mulighed for at opleve en uge på lejren i Bøgeskov? Tænk sig om vi turde! Farligt er det ikke. Man kan kun blive klogere - mest af alt på sig selv. Og så er der selvfølgelig lige risikoen for, at man får en ny ven eller kommer til at holde af nogle mennesker, som man ikke kendte før. Og som man måske tidligere har omfattet med blandede følelser. - Mærkelige ser de ud, penge har de ingen af, og gad vide om de egentlig gider

at arbejde. De er sgu nok ligesom ham der Dovne Robert fra tv, tænker vi måske.

Indeholder mennesker, der er væltet, en særlig menneskelighed? Nej. Men de ved, hvad det vil sige at vælte. Og de ved, at der skal være noget at rejse sig ved for at komme op igen. Og komme videre. Dette "noget" har ofte skikkelse af et andet menneske, et værested eller et fællesskab. Hvor svært kan det være? Lejrens grundtone er denne enkle fælles erfaring. Det er samtidig stemningen i historiefortællingen om Ferie Camp og Udsatte Legene 2015.

1001 nats fortællinger er det ikke, blot 10 beretninger ved højlys dag. Endnu flere kunne være udvalgt. Endnu flere fortjener at blive fortalt. Men 10 historier er dog noget, specielt hvis man skal vænne sig til de gode af slagsen.

En fortsat udvikling af det sociale arbejde beror på, at vi også kan dele de gode historier. For vi lærer ikke blot af alt det, der går galt eller ikke lykkes. Lysten til forandring, og det faglige blik for forandringens mulighed, stimuleres gennem udveksling af gode historier.

Denne lille bog handler om den gode historie og er samtidig en opfordring til, at vi fortæller nogle flere af dem. Deraf bogens postkort. Brug dem endelig.

CB PÅ VAGT

Claus Bo er netop fyldt 50 og giver den en skalle som frivillig på lejren. Det er andet år i træk. Stor, bomstærk og med et par arme på størrelse med fortøjningspæle, der gæstfrit rækker ud mod voksne og børn. På armen er bl.a. tatoveret et "CB", "så kan jeg ligesom altid huske, hvem jeg er", siges der underfundigt. Claus Bo holder af arbejdet som vagt og hjælpsom hyggeonkel, også om natten. "Her kan man være sig selv", siger han, ligesom det er tilfældet på værestedet Solstrålen i Fredericia, hvor Claus Bo har sin base.

Claus Bo har stor erfaring som frivillig og har bl.a. været holdleder for en gruppe værestedsbrugere i forbindelse med deres deltagelse i et stort idrætsstævne i Holland. Samtidig har han gennemført LVS' uddannelse som holdleder for de idrætsaktiviteter, der foregår på en lang række af landets væresteder.

Claus Bo samler på smil og glæde og hilser kækt på Gud og hvermand. Og alle søger ham og hans selskab. "Rigtig mange kan huske mig fra sidste år", fortæller han og fortsætter: "I år er det min ambition at alle skal kunne huske mig, når de rejser hjem. Jeg er stolt af at være med her, og af at så mange voksne og børn viser mig tillid. I går blev jeg bedt om at passe på et lille barn, mens far og mor var en smut oppe i spiseteltet".

Claus Bo kvittede stofferne efter 29 års misbrug. 6 år og 3 måneder er livet nu levet clean, fortæller han med stolthed. Samværet med mange mennesker kan være en udfordring, og derfor er der brug for at kunne trække sig tilbage og få lidt fred og ro. Men den såkaldte "sociale fobi" skal også udfordres. "Og derfor er jobbet som vagt perfekt", understreger Claus Bo. "Her tvinger jeg hele tiden mig selv til at tænke på de andre og til at tænke på, hvordan jeg med humor og en frisk bemærkning kan lokke det bedste frem i folk. Samtidig rykker jeg hele tiden mine egne grænser og dæmoner". Små skridt af gangen.

Claus Bo er på kontanthjælp. Vejen frem mod et lønnet job vurderer Claus Bo selv er lang, men frivilligt arbejde med rigelig levering af omsorg og hjælp til lejrens minisamfund stortrives han med. Det gør vi andre også. Her er trygt at være, når Claus Bo går vagt. Og morsomt.

Jobbet som vagt er perfekt

FREDERIK TIL HEST

For ti år siden deltog Frederik i landsforeningens cykeletapeløb "Tour de Udsat". Frederik var rytter på holdet "Pedal 4" bestående af værestedsbrugere. Frederik holder af fysisk aktivitet og udfordringer, men også af at give en hånd med til glæde for fællesskabet. På cykelturen endte han faktisk med at være cykelmekaniker for alle de involverede hold. Ud over at han altså også trampede i pedalerne for sit eget team.

Det kniber det mere med i dag. Frederik har fået begge ben amputeret som følge af vedvarende åreforkalkning og adskillige blodpropper. Så på dette års Ferie Camp ses Frederik i kørestol eller på en eldrevet minicrosser, når der skal lidt mere fart på.

Frederik er i Bøgeskov for første gang og nyder det. "Det var underligt at komme her den første dag, for rigtig mange kikkede på mine benstumper og tænkte sikkert: Skal vi græde eller grine? De har været forskrækkede, for kønt ser det jo ikke ud. Men nu tror jeg, de fleste har fundet ud af, at smilet er at foretrække. Så det hjælper jeg dem med. I går spillede jeg fodbold og skal også på banen i dag. Som målmand, forstås. Mit hold kan ikke vinde, men det er sjovt at være med", fortæller Frederik, som i øvrigt priser lejligheden, fordi man kan være sig selv og samtidig opleve nye mennesker og udfordringer: "Her

kan man være sig selv, man behøver ikke klæde sig i sit stiveste puds eller iføre sig pynte-ben. Og så holder jeg meget af det grønne græs og den åbne himmel. Det har jeg altid gjort, og det kommer nok af, at jeg tidligere har været jagtrytter".

Som rytter har Frederik deltaget i mange Hubertusjagter. Interessen stammer helt tilbage fra barndommens børnehjem, hvor der var et par ponyer. Frederik købte sig senere en helt fantastisk hest, en Knabstrupper, som han red på i mange år. "Den var 1,80 meter i stang og selv var jeg tæt ved de 2 meter, så vi ragede godt op i landskabet", fortæller han.

Frederik Christensen er 57 år. Han er tilkendt pension og modtager desuden forskellige handicaptillæg. I hverdagen klarer han sig selv i sit lille rækkehus med have. Det gør han også her på lejren med kørestol og masser af armerkræfter. Også når målet skal vogtes i en fodboldkamp. "Hvis du vil vide mere, kommer du bare", afslutter Frederik - "jeg løber jo ingen steder"!

Jeg hjælper de andre med at smile

VED SELVSYN

Thomas Bødker Nørgaard er 31 år, uddannet salgsassistent og arbejder til daglig i et større byggemarked i Århus. Thomas har i år valgt at bruge en uge af sin ferie som frivillig i forbindelse med landsforeningens Ferie Camp og Udsatte Legene.

Thomas havde intet kendskab til det sociale område forinden, fortæller han, og det her med at være socialt udsat har han heller ikke viden om eller erfaringer med i sin egen familie eller vennekreds. "I flere år har jeg haft lyst til at gøre en frivillig indsats, og så tog jeg altså endelig en beslutning her i år", beretter Thomas og fortsætter: "Måske også lidt under indtryk af al den politiske snak om de såkaldte kontanthjælpsmodtagere, som vi blev udsat for under valgkampen. Jeg oplevede det lidt, som om man kastede rundt med folk i den debat eller satte etiketter på ryggen af en særlig gruppe. Og ja, så fik jeg jo mulighed for at opleve nogle af disse mennesker ved selvsyn ved at melde mig som frivillig".

"Det var et utroligt syn at opleve ankomsten til lejren på den første dag. Folk steg ud af busserne med armene over hovedet i glæde og forventning. Hold da op, dette her må være stort, tænkte jeg". Og det har det også været for Thomas. Han har talt med rigtig mange mennesker - børn, voksne og andre frivillige - og nogle af dem har

også fortalt om deres egen historie. Hvordan de har truffet svære valg, hvordan de har kvittet et misbrug eller på anden vis er kommet videre i deres liv. Thomas lægger ikke skjul på, at det har gjort indtryk. "Og så ved man jo egentlig ikke, hvad vi mennesker indeholder, eller hvilken historie vi hver især bærer rundt på, men det, man kan se her, er i hvert fald, at folk er glade, tilfødse og smilende", fortæller Thomas.

Og så er deltagerne aktive. Med alle mulige idrætsaktiviteter. "Det her med idræt og konkurrence og at der er børn med på lejren var faktisk noget af det, jeg tændte på, da jeg googlede frivilligt arbejde på nettet. Og jeg kunne sagtens finde på at gøre det igen og måske komme tilbage næste år", afslutter Thomas, inden turneringen i høvdingebold genoptages.

...med armene over hovedet i glæde og forventning

NANA OG MALTE

Da Nana på førstedagen kom til lejren med sin søn i hånden, skete det lidt tøvende og forsigtigt. Som dagene er gået, er smilet blevet større, og fortroligheden med stedet og alle de andre børn og voksne er vokset. Også selv om nogle af dem kan se lidt "farlige" ud.

Nana Janett er enlig mor og 43 år. Hun er uddannet som socialpædagog, men har de seneste år været uden arbejde grundet helbreds-mæssige problemer. Hun er på kontanthjælp, og sådan har det været i knap et par år. Sønnen hedder Malte og er 8 år, en frisk gut som skal starte i 2. kl. efter sommerferien.

"Jeg var ked af det under en samtale med min jobkonsulent i kommunen. Økonomien er ikke god, og der var ikke råd til at holde ferie sammen med min søn. Min mor er alvorligt syg, og jeg havde brugt en del rejsepenge på at besøge hende, så det var ærlig talt lidt øv. Både på den ene og den anden måde. Men så var det, at jobkonsulenten foreslog denne Ferie Camp", fortæller Nana.

I løbet af ugen har Nana fundet tryghed blandt den brogede flok af rigtig mange voksne og børn. "Jeg kan li' stemningen i lejren, respekten og tolerancen for hinanden. Og så har jeg bare nydt ferien i fulde drag. Det har Malte i den grad også. Han har deltaget i rigtig mange

aktiviteter, og så har vi nydt at gå til stranden og bade", fortsætter hun.

Nana har i faser haft lyst til at stemple ind på nye ideer til nogle aktiviteter for lejrens børn, men har holdt sig tilbage. "Jeg er jo på ferie og skal ikke mase mig frem med alt muligt", siger hun. "Men næste år kunne jeg rigtig godt tænke mig at blive frivillig. Nu må vi se, for der kan jo også ske så meget andet som gør, at det ikke ligger lige for eller er muligt", siger hun eftertænksomt, mens Malte spurter retur til cirkusteltet.

Jeg kan li' stemningen i lejren, respekten og tolerancen...

KASSEDAMEN

Egeskov er nabo til Bøgeskov. I Bøgeskov er der Ferie Camp og fuld tryk på idrætsaktiviteter for 1.200 udsatte mennesker, heraf ca. 400 børn. I Egeskov er folk på arbejde, i hvert fald Jane Qualmann, som er kassedame i Dagli' Brugsen.

Som den nærmeste dagligvarebutik til lejren har Jane og butiksindehaver Poul-Erik deltaget i løjerne og lovet overraskelser til alle de børn, der deltager i lejren. Og det har børnene fået i rigt mål. Godter og slik og masser af opmærksomhed. På den gode måde, forstås.

Og hvad sker der så? Jo, siger Jane Qualmann: "I går kom der en dreng, som fik en slikkepind, og det fik jeg et ordentligt knus for. Det blev jeg rigtig glad for. Og så kom han sørme forbi butikken også i dag sammen med sin mor, og så skulle jeg altså have endnu et knus. Nøj, hvor blev jeg rørt. De børn er bare så taknemmelige og glade. Selv for den mindste ting. Jeg mener... en slikkepind! Det skulle lige ha' været vores egne forkælede unger".

Jane og Poul-Erik er desuden overraskede over genkendelsen og glæden ved den. "Rigtig mange af vores kunder i denne uge siger "hej" og "nej, hvor er det godt at se jer igen", lidt lige som om vi er den butik, de har savnet allermost, siden de var her sidste år. Og vi har faktisk

også savnet lejrens gæster, tro det eller lad være". Og det handler altså ikke blot om klingende mønt i kasseapparatet, understreger Poul-Erik, som i øvrigt ikke lægger skjul på, at forretningen selvfølgelig skal løbe rundt, men også om at et lokalsamfund kan opleve noget nyt og anderledes. "Jane og jeg, ja, alle her i butikken, er vildt imponerede over alle disse mennesker og over, at der er så megen omsorg og hjælpsomhed, selv om vi jo godt ved, at de har det rigtig svært". Det er lidt som om, at alle hjælper hinanden, også når der købes ind", siger Jane, der nu har fået et knus to dage i træk. En oplevelse, hun var nødt til at fortælle om, hvorfor historien med det samme blev delt på facebook.

...den oplevelse må deles

SØREN VIL VINDE

Værestedet Solstrålen fra Fredericia har lige tabt en intens fodboldkamp med et enkelt mål. Og så i de allersidste sekunder. Søren Wandahl trækker sig fra sin holdkammerater. Han sidder i græsset en stund, men sunder sig og går retur til kammeraterne, hvor der udveksles krammere og opmuntrende bemærkninger. "Jeg trak mig for ikke at komme til at sige noget dumt til kammeraterne. For vi spillede jo faktisk en rigtig god kamp alle sammen. Men jeg elsker at vinde, og jeg hader at tabe. Sådan har jeg det ikke kun med fodbold, men også med andre ting. Jeg vil bare så gerne vinde", fortæller Søren.

Søren, der er 30 år, er på Ferie Camp i Fredericia sammen med sin kæreste og deres fælles barn på knap to år. For Søren er det fedeste ved ugen alt det, der foregår på sportspladsen. "Jeg elsker turneringsfodbolden, holdenes opmuntring til hinanden, tilskuernes tilråb og hele den stemning, der opstår omkring kampene. Det brænder jeg virkelig for".

Søren er formand for værestedets idrætsklub og har i den forbindelse gennemgået LVS' holdlederuddannelse. Han er særdeles aktiv i værestedsfodbold, men overvejer også at starte i en traditionel fodboldklub. Værestedsfodbolden har dog en helt særlig betydning.

For syv år siden kom Søren i behandling for sit stofmisbrug og har siden været clean. "Værestedet og sporten har hjulpet mig enormt meget til at fastholde den gode beslutning", fortæller Søren. "Hvis jeg vil være god til fodbold og i øvrigt have et ordentligt liv, så duer det der med stofferne ikke".

Søren stortrives i sin ansættelse som lagerarbejder, et arbejde han har haft de sidste fire år. Og så er han altså også blevet familiefar.

A photograph of a man with short blonde hair, smiling, holding a young child with blonde hair. The man is wearing a red sports jersey with white accents and a white lanyard with a medal. The child is wearing a blue long-sleeved shirt and is holding a silver trophy with a yellow ball on top. In the background, there is a dark banner with large white letters, possibly "GULL".

Værestedet og sporten har hjulpet mig enormt meget

MULIGHEDERNES MAND

Brian Jensen er 57 år og kommer fra Randers, hvor han bor i en treværelses lejlighed. Han er fraskilt, har tre børn og tre børnebørn, som han alle har en god kontakt til. Brian har fået pension efter en arbejdsulykke tilbage i 1997. Han blev skilt kort tid derefter.

Brian er en aktiv mand. Aktiv i sit misbrug af hash og aktiv i sit liv i øvrigt. Mest af alt i sit arbejde for værestederne, for de udsatte og hjemløse. Han har således været aktiv i dannelsen af IDVI (Ildrætsorganisationen Dansk Væresteds Ildræt), SVID (Sammenslutningen af Værestedsbrugere i Danmark) og er samtidig valgt medlem af Udsatte Rådet i Randers Kommune, et hverv han har bestridt de seneste 6 år. Her har Brian presset på for at få en gratis tandlægeordning for udsatte borgere. Det er lykkedes. Ligeledes med et ønske om en optikerordning med gratis synstest og briller. Det er også lykkedes. Nå jo, og så var der da lige også dengang, da Brian fik samlet penge sammen fra byens loger og andre private bidragsydere, så det lykkedes at sende 16 deltagere til hjemløsefodbold i Italien. Fed tur, forstår man.

Brian deltager i dette års Ferie Camp, "fordi det er så rart at være sammen medigestillede, og fordi man kan slappe af og være sig selv. Og så er der mange kendte ansigter, og folk man tidligere har været sammen med.

Og så fortæller vi historier". Og så kommer der endnu én. Om dengang i 2005 da Brian deltog i "Tour de Udsat". "Ser du", fortæller han, "i træningsfasen op til etapeløbet mødte jeg en hjemløs mand, Verner hedder han, som skubbede sin barnevogn rundt på gaderne i Randers. Så spurgte jeg ham, om ikke han ville med på en stor cykeltur på tandem rundt i Danmark. Det ville han godt, så vi tog ham med på vores hold. Og han gennemførte sgu. Da vi var retur i Randers, købte han sig en racercykel, fik en bolig og har ikke gået på gaden siden. Det er ti år siden nu".

...og så fortæller vi historier

DUHA OG DALTONS

Der er mange børn på lejren. Alt i alt omkring 400. Deriblandt en brødre flok på fire - Ibrahim på 8, Yakob på 10, Isak på 12 og Ismael på 13. Linet op ved siden af hinanden ligner de brødrene Dalton fra Lucky Luke. Men kun i det ydre, for banditter er de ingenlunde. I hvert fald ikke mere end drenge er flest.

Brødrene er her sammen med deres mor, Duha Abbas, som er 40 år. Familien bor i Kolding. Duha er fraskilt, fortæller hun. Hun blev opmærksom på denne oplagte feriemulighed gennem sin kontakt til det lokale jobcenter. Ferien var hendes mulighed for at gøre noget sammen med børnene, for penge er der ikke mange af. "Jeg er på kontanthjælp, men vil så gerne ha' et rigtigt arbejde", fortæller hun og fortsætter: "Jeg har noget frivilligt arbejde i en klub for børn og unge, men jeg drømmer om et rigtigt job, så jeg kan forsørge mig selv og familien - gerne noget med børn".

Duha kom til Danmark i 2001. Her er alle drengene født. Og de taler et perfekt dansk, sådan som man gør i Kolding. Drengene fortæller om alt det, de har oplevet på lejren: Om alle de sjove oplevelser på stranden, om fodboldturneringen, om høvdingebold og om alskens kreative udfoldelser. "Jeg har lavet en nøglering til min mor", fortæller Ibrahim stolt.

Duha hæfter sig særligt ved den store hjælpsomhed, hun har oplevet på lejren fra andre familier og fra de mange frivillige voksne. "De frivillige gør det bare så godt, og de hjælper alle", understreger hun. Og så har familien Abbas fået nye venner. Det er sjovt at være sammen med så mange danske familier, fortæller hun, ligesom hun har en særlig oplevelse af kontakt til lejrens mange hollandske deltagere.

Og så drøner Dalton brødrene ellers videre på nye eventyr, mens mor Duha giver hånd og siger tak for snakken. Selv tak.

Familien Abbas har fået nye venner

SPILOM ROLLER

"Jeg slog mange ihjel i går", fortæller en dreng med store øjne foran informationsteltet. "Jeg havde sværd og spyd og alt muligt. Og fem liv". Det er kæmpestort, forstår man, men ellers virker det nu ikke som om, at han har været hjemmøgt af orker eller andre uhyrer i løbet af natten. Frisk og frejdig er han.

Rollespillet var arrangeret i et samarbejde med Lyng Fritidscenter. Her har en lokal rollespilsforening bygget særlige faciliteter op til formålet. Der findes en rigtig borg, og så råder man over alle de nødvendige rekvisitter: Sværd, spyd, rustninger, brynjer, hjelme osv.

10 voksne fra foreningen tog imod en stor gruppe børn fra lejren, og så blev der ellers udfoldet et fantastisk univers, fortæller Kim Jensen, som er frivillig medarbejder på Ferie Camp. "Der var gudehistorier om Odin og Thor, der var preussere og vikinger, og jeg ved ikke hvad. Mange gener var blandet sammen til en tæt historie. Og dramaturgien fejlede ikke noget", understreger Kim. "Uanset hvad der foregik, så handlede det alt sammen om at bygge op til det store og afgørende slag. Rollespilsforeningen var rigtig god til at fange børnene. Spillet havde en velgennemtænkt struktur, hvor der blev vekslet mellem historiefortælling og fysisk aktivitet og kamp. Det appellerede virkelig til børnene. De skulle både lytte og handle, være

stille og koncentrerede og derpå kaste sig ud i drabelige slag. Hold da op!"

Kim Jensen fulgte alle børnene på deres eventyr til og fra Lyng. Kim er 35 år, pædagogstuderende og tæt på sin afsluttende bacheloropgave. Kim søgte jobbet som frivillig på Ferie Camp, da han blev opmærksom på muligheden på Kolding Pædagogseminarium.

Jeg slog mange ihjel i går

DE SMÅ SKRIDT

Kim Meier på 39 år kan en utrolig historie. Den handler om ham selv.

Kim fortæller uden at blinke om et tidligere liv som aktiv misbruger og om flere forsøg på at blive clean. "Men så skete der det, at jeg i 2010 tog til Holland som deltager i Social Inclusion Games, det vi kalder for Udsatte Legene. Jeg deltog sammen med en række venner fra værestedene i Fredericia og sammen med henved 700 andre danske deltagere. Det var en helt fantastisk oplevelse", fortæller Kim. "Det, jeg virkelig blev så imponeret af, var mødet med alle de andre. Deres overskud, deres energi - jeg mener de for nærmest rundt fra den ene idrætsdisciplin til den anden. Og så havde de et enormt overskud til at hjælpe andre. Den oplevelse motiverede mig virkelig til endnu engang at blive stoffri".

Hjemme igen i Fredericia blev der indledt et behandlingsforløb. Samtidig begyndte han at spille fodbold igen og deltage i kanoture og forskellige udendørsaktiviteter sammen med værestedet Solstrålen, som er en vigtig base. "Det her med at fokusere på de små skridt og de små sejre er enormt vigtigt", understreger Kim. Aktuelt er Kim i gang med en ny uddannelse som ungdomspædagog og mangler stort set kun det afsluttende speciale. Men ellers er det ikke uddannelse, det skorter på. Kim er oprindeligt

uddannet som klejnsmed og maskinoperatør og har også specialkurser i svejsning. Gode og interessante job har han haft i det meste af sit liv.

I dag har Kim været stoffri i 3 år, han har kæreste og to børn. Og en enorm power og energi. Kim Meier har arbejdet frivilligt og ulønnet på Ferie Camp og Udsatte Legene over hele ugen. Bl.a. sammen med en større gruppe unge fra området, som er blevet rekrutteret til at håndtere en række vitale opgaver: Affaldstømning, toiletrengøring, opstilling af borde, oprydning - you name it. "Det fedeste ved denne camp er oplevelsen af, at planlægning bliver til virkelighed, at man kan se resultaterne af den indsats, som så mange mennesker har været involveret i og brugt rigtig mange kræfter på", understreger Kim. "Og så er der jo lige det der med den store omsorg eller kærligheden på campen", siger Kim, mens han lidt blufærdigt leder efter de rigtige ord. Men pointen er ikke til at misforstå.

Kim er på udkig efter et spændende job, hvor han kan arbejde med unge.

...de små skridt og de små sejre er vigtige

FORTÆL DIN HISTORIE

Landsforeningen af VæreSteder samler på gode historier. Og vi vil gerne høre din.

Vi ved af erfaring, at rigtig mange mennesker vokser og gror i mødet med bl.a. værestedernes forandringsarbejde. Og vi ved, at rigtig mange finder styrke, fællesskab og stærk motivation i alt det, som idrætten kan bidrage med. Ferie Camp og Udsatte Legene er et synligt udtryk for værestedernes og udsatteidrættens formåen. Det er en indsats, der nytter. Det er en indsats, der flytter. Hvis altså vi tror på det - og politisk vil investere i det.

Derfor er det så vigtigt at fortælle den gode historie om de små skridt fremad. Den gode historie skærper troen på forandring. Den gode historie giver inspiration i mødet med andres eksempler. Den gode historie er en virkningsfuld modgift mod sortsyn og mørkemænd. Den gode historie bygger mennesker op.

Postkortene i denne publikation tjener disse formål. Send din egen gode historie til Landsforeningen af VæreSteder. 10 linjer fra den virkelige verden. 10 linjer hvor du fortæller om dine små skridt.

På det sociale område fokuseres der tit på problemerne. Det er der ikke noget overraskende i. Politikere skal være

optaget af problemer og af, hvordan vi løser dem. Fagfolk og socialarbejdere skal også være optaget af at identificere og udrede problemer. Men der skal også fokuseres på løsninger; på at give den rette hjælp på det rigtige tidspunkt og på den rigtige måde. Det sidste kan fortune sig i faggruppers og institutioners øgede konkurrence om, hvilken borgergruppe eller hvilket projekt, der er ejer af den største elendighed. Et besynderligt og stærkt problematisk kapløb - ikke mindst for de mennesker, som ikke har et dyrt betalt hornorkester i spidsen for deres sag. Og som i forvejen har svært ved at vinde forståelse for deres udfordringer.

Det udtalte problemfokus gør det vanskeligt for lyset at slippe igennem. Derfor skal vi gøre en ekstra indsats for at få de gode historier ud over rampen. Vi skal ikke lukke øjnene for problemerne i lalleglad optimisme. Men vi skal heller ikke dyrke elendigheden i et sådan omfang, at man bliver døv og blind for alt andet. For hvad bliver der så af håbet og meningen i det sociale arbejde? Meningen er dog, at forandringen er mulig.

"There is a crack in everything, that's how the light gets in", synger Leonard Cohen.

Send os et postkort eller flere. Vi glæder os til at høre dig.

- ram plet med din historie...

VENNERNE

Ferie Camp 2015 er støttet af Arbejdsmarkedets Feriefond og Bikubenfonden. Udsatte Legene afholdes med støtte fra Socialministeriet. Desuden har intet mindre end 35 større og mindre virksomheder støttet arrangementet med donationer, knowhow, produkter og serviceydelser. Et stort tak til alle.

Mange frivillige medarbejdere har løftet med på opgaven. Tak til de omkring 70 frivillige, som har givet masser af tid, humør og engagement til glæde og gavn for Ferie Camp og Udsatte Legene 2015. Uden det frivillige sociale arbejde var det næppe muligt at realisere et sådan projekt. Og da slet ikke med den kvalitet.

LANDSFORENINGEN AF VÆRESTEDER

Landsforeningen af VæreSteder har siden 1998 arbejdet for at styrke værestedernes rolle i indsatsen for de mest udsatte borgere. Foreningen organiserer 118 væresteder rundt omkring i hele landet og har senest organiseret en ny idrætsbevægelse for socialt udsatte i Danmark. Dansk Udsatte Idræt tæller pt. 133 hold, klubber og foreninger og omfatter idrætsaktiviteter for omkring 3.000 deltagere. Arbejdet understøttes bl.a. af en holdlederuddannelse for værestedsbrugere. Målet er at flytte fysisk inaktive eller socialt isolerede udsatte ind i fællesskaber med et positivt og aktivt livsindhold. Det forudsætter, at idrætten er tilgængelig og tilpasset udsatte medborgere.

Du kan læse mere om Landsforeningen af VæreSteder og værestedernes arbejde i:

De små skridt 2.0. Fokus på forandring

Landsforeningen af VæreSteder, 2015

Best practice - udsatteidræt

Idrætsorganisationen Dansk Væresteds Idræt, 2011

Værestedstrilogien:

- Brugernes værested

- Mulighedernes værested

- Samfundets værested

Landsforeningen af VæreSteder, 2005

Originalen 2009. Fra udsat til værdsat

Landsforeningen af VæreSteder, 2009

Iværksætteri på væresteder. Potentialer, praksis og modeller

Landsforeningen af VæreSteder, 2010

Kunsten at gribe livet - værestedskunst

Landsforeningen af VæreSteder, 2014

Landsforeningen af VæreSteder
Bødkervej 7A, 2. tv · 7000 Fredericia · Tlf. 75 92 40 00
lvsinfo@lavs.dk · www.vaeresteder.dk